

A Kúria a dr. Fóris Ferenc ügyvéd által képviselt I.r. és a II.r. felperesnek a dr. Kővári Kálmán ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Fővárosi Törvényszéken 37.P.27.406/2009. szám alatt indult, és a Fővárosi Ítéltábla 6.Pf.21.729/2011/8. számú ítéletével befejezett perében a II.r. felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A feljegyzett 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I.r. felperes 2004. október 21-én megbízta az alperest ... és három társa elleni követelése érvényesítése érdekében szükséges iratok megszerkesztésével és a bíróság előtti képviseletével. Az I.r. felperesnek az alperes által előterjesztett kérelmére a Fővárosi Bíróság 35.000.000 forint és 2004. április 28-tól 2004. október 9-ig 20 %, 2004. október 19-től a kifizetés napjáig 20 % kamata, 450.000 forint államnak járó illeték és 850.000 forint ügyvédi munkadíj erejéig fizetési meghagyást bocsátott ki. A jogerőre emelkedett fizetési meghagyás alapján az alperes az I.r. felperes képviselőjeként végrehajtási lap kiállítását kérte olyan tartalommal, miszerint a tőkeösszeg utáni késedelmi kamat mértéke 2004. május 30-tól október 19-ig évi 11 %, ezt követően a kifizetésig évi 10,5 %.

A végrehajtási eljárásban az adósok tulajdonát képező ingatlan 60.000.000 forintos kikiáltási áron 2006. március 30-ára kitűzött második árverésen sem kelt el, a végrehajtó felhívására az I.r. felperes, mint végrehajtást kérő 2006. augusztus 10-én követelése beszámításával 65.000.000 forint áron vételi ajánlatot tett az ingatlanra. A végrehajtó 2006. október 10-én megállapította, hogy az I.r. felperes ezen az áron átveheti az ingatlant. Az I.r. felperes 44.340.206 forint összegű követelése és a megajánlott

vételár közötti 20.659.794 forint különbözetet a jogerőre emelkedést követő 15 napon belül köteles volt megfizetni.

Az I.r. felperes kérelmére a bíróság 2007. február 14-én rendelt el végrehajtást a jogerős fizetési meghagyás szerint járó késedelmi kamatkülönbözetre. Az I.r. felperes határidőben a vételár különbözetet nem fizette meg, a késedelmesen 2007. június 25-én átutalt 20.659.794 forintot a végrehajtó visszautalt az I.r. felperes részére. Ezt követően tartott árverésen az ingatlant 42.000.000 forintos áron a ... Zrt. szerezte meg.

Az I.r. felperes keresetében 51.900.000 forint és annak 2007. július 06-tól számított késedelmi kamata megfizetésére kérte az alperes kötelezését kártérítés címén. Álláspontja szerint az alperes, mint az ügyvédje a jogerős fizetési meghagyással szemben a végrehajtási lapon a késedelmi kamat mértékét helytelenül tüntette fel, így az ingatlan megvásárlása során beszámítható igénye közel 8.000.000 forinttal csökkent, ezért az ingatlant nem tudta megszerezni, így a követelésének behajtása véglegesen megghiúsult. Előadta, hogy az alperes az újabb végrehajtási lapot késedelmesen nyújtott be, és megfelelő jogi tanácsot sem adott számára.

A per folyamán az I.r. felperes az alperessel szembeni követelését a II.r. felperesre engedményezte.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy az I.r. felperessel egyeztetve állította ki a végrehajtási lapot a jogerős fizetési meghagyástól eltérően.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, és a II.r. felperest az alperes javára, míg az alperest az I.r. felperes javára perköltség megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését pedig részben megváltoztatta, és az alperesnek az I.r. felperes perköltségében való marasztalását mellőzte. Egyúttal az I.r. felperest kötelezte, a II.r. felperessel egyetemlegesen az alperes javára megállapított elsőfokú perköltség megfizetésére. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és kötelezte a felpereseket a másodfokú részperköltség megfizetésére.

A jogerős ítélet indoklása szerint a perben nem volt vitás, hogy az alperes ügyvédi hivatásának gyakorlása során az I.r. felperessel megbízási szerződést kötött. A bíróság megállapította, hogy a megbízási szerződést a felek nem foglalták írásba, az írásba foglalás elmaradása azonban a megbízási szerződés érvényességét nem érintette, ilyen esetben a megbízási tartalmának bizonyítása a

megbízottat terhelte. Ennek megfelelően az alperest terhelte annak bizonyítása, hogy megállapodásuk szerint az I.r. felperes képviselőjének az ellátását kizárólag a jogerős bírósági határozat meghozataláig vállalta, és ezt követően a megbízási jogviszony megszűnt, továbbá, hogy az I.r. felperes tudtával és egyetértésével nyújtotta be a fizetési meghagyástól eltérő tartalommal a végrehajtási lapot. A jogerős ítélet értelmében azonban az alperes ezt az állítását nem tudta igazolni, ezért a bíróság megállapította, hogy a törvényben meghatározott megbízotti kötelezettségeit megszegte. A bíróság kifejtette, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a perben a felpereseknek kellett bizonyítaniuk a kár felmerültét, és az alperesi magatartás és kár közötti ok-okozati összefüggést, amely kötelezettségüknek nem tettek eleget.

A jogerős ítélet indokolása szerint az I.r. felperes elmaradt vagyoni előnyként jelentkező kára abban állt, hogy a jogerős bírói határozaton alapuló követelése nem térült meg, az okozati összefüggés megállapításához annak bizonyítására volt szüksége, hogy az alperes mulasztása hiányában a követeléséhez biztosan hozzájutott volna. Az I.r. felperes tárgyaláson felmutatott közhasznúsági jelentéssel azt igazolta, hogy 2006. év végén 18.691.000 forinttal rendelkezett. Arra nem volt adat, hogy az átvételi szándék bejelentése, illetve a különbözet megfizetésére való felhívás időpontjában milyen pénzeszközök álltak rendelkezésére. A végrehajtási ügyértéket tartalmazó költségfelhívást ... vette át, így az I.r. felperes az átvételi ajánlatot úgy tette meg, hogy tudomással bírt a beszámítható követelése összegéről. A bíróság mindezekre figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy az I.r. felperesnek valóban szándékában állt a teljesítés a végrehajtó felhívásából megjelölt módon és idő alatt, és azt kizárólag az alperes magatartása hiúsította meg, ezért a keresetet, mint alaptalant elutasította.

A jogerős ítélettel szemben a II.r. felperes jogelődje nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes keresete szerinti marasztalását. Jogszabálysértésként a Ptk. 474.- 480. §, 310. §, 318. § (1) bekezdése, 339. § (1) bekezdése, 340. § (1) bekezdése, az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) 1. § és 3. § megsértésére hivatkozott.

Vitatta a jogerős ítélet indokai közül, hogy a szükséges pénzeszköz nem állt rendelkezésre, és az átvételi ajánlatát úgy tette meg, hogy tudomással bírt a beszámítható követelés összegéről. Arra hivatkozott, hogy az átvétel lehetősége 2006. novemberében nyílt meg, és egészen 2007. áprilisáig fennállt, ennek az időszaknak a közepére esik 2006. év vége, amikor 18.691.000 forint összeg állt

I.r. felperes rendelkezésére. Szerinte az nem volt elvárható, hogy mintegy 8.000.000 forinttal nagyobb összeget fordítson az I.r. felperes az átvételre. Az összeg megfizetését az alperes sem javasolta, elmulasztotta megfellebbezni a végrehajtó F/5. alatt csatolt jegyzőkönyvét. Arra hivatkozott, hogy 12.828.544 forint rendelkezésre állását kétséget kizáróan bizonyította. Előadta, hogy az I.r. felperes a végrehajtási ügyérték kifejezés jelentésével nem volt tisztában, nem tudott az alperesi műhibáról, csak azt nézte meg, hogy mennyi költséget kell befizetnie a végrehajtó számlájára, nem ellenőrizte a megbízottat. Érvelése értelmében nemcsak a kamatelírás minősült műhibának, hanem a végrehajtói intézkedés elleni jogorvoslat, a végrehajtás azonnali kezdeményezésének elmulasztása, és az is, hogy semmiféle tanácsot nem adott az alperes az I.r. felperesnek. Szerinte ha mindezek ellenére megállapítható lenne, hogy a kár bekövetkezésében valamiféle felperesi mulasztás is közrehatott, akkor sem az okozati összefüggés hiánya áll fenn, hanem a károsulti közrehatás miatt kármegosztást kell alkalmazni.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Helytállóan állapította meg a bíróság, hogy az alperes az I.r. felperes megbízottjaként a Ptk. 474. § (1), (2) bekezdése alapján a megbízó utasításai szerint és érdekének megfelelően köteles volt a rábízott ügy ellátására, az alperes a törvényben meghatározott kötelezettségeit megszegte, amikor a jogerős fizetési meghagyástól eltérő tartalommal kezdeményezte a végrehajtási eljárást. A felperest terhelte azonban annak bizonyítása, hogy a felmerült kár és az alperes magatartása között ok-okozati összefüggés fennáll.

Az I.r. felperes 2006. október 17-én vette át a végrehajtó felhívását, mely szerint annak jogerőre emelkedését követő 15 napon belül kellett teljesítenie 20.659.794 forint befizetését. Az iratokból megállapítható, hogy az I.r. felperes bejelentette a végrehajtónak, hogy az alperes képviseleti jogosultsága 2007. január 01-én megszűnt. Ezt követően az alperesnek intézkedési kötelezettsége és joga sem volt.

A bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az I.r. felperes nem bizonyította, hogy az átvételi ajánlatát úgy tette meg, hogy a kifizetés időpontban rendelkezésére állt az általa állított 12.828.544 forint összeg, és, hogy nem bírt tudomással a beszámítható követelés nagyságáról.

A bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a Ptk. 339. § rendelkezése szerint helyesen vizsgálta a kártérítési felelősség fennállásának feltételeit, így a jogerős ítéletében megalapozottan állapította meg, hogy az alperesi magatartással nem állt ok-okozati összefüggésben az a tény, hogy a felperes nem tudta átvenni ingatlant, így elmaradt vagyoni előnyként kára keletkezett. A másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az I.r., illetve a II.r. felperes bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A jogerős ítélet tartalmazta azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, és utalt azokra az okokra is, amelyek tekintetében nem találta bizonyítottnak a felperesi előadást.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Az alperesnek felülvizsgálati eljárásban igazolható költsége nem merült fel, így arról döntenem nem kellett. A II.r. felperes illetékmentes, így a feljegyzett 3.500.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében.

Budapest, 2013. november 07.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Kostyákné Dr. Vass Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró